

PROTOKOL fra

(4/2026)

### **SSFs hovedstyrelsesmøde på Husumhus**

**Tirsdag den 16. juni 2026, kl. 18.30**

- Delegerede: Margret Mannes, Niels-Jørgen Hansen, Lill Antonia Magill, Daniela Caspersen, André Lambertsen, Sven Nielsen, Bjørn Egeskjold, Elsbeth Ketelsen, Dhana Hoffmann, Kristina Sukatus, Vajka Thomsen, Lisbet Buhl, Anni Søndergaard, Sven-Olaf Bilinger, Lis Jessen, Ute Jessen, Jørn Fischer, Kirsten Vognsen Weiss, Kirsten Futtrup og Mats Rosenbaum
- Andre: Kerrin Teichmann, Rasmus Meyer, Dorthé W. Salchow, Peter Hansen, Lars Petersen, Kay von Eitzen, Tim Frogier de Ponlevoy, Ilwe Boysen og Mathias Ingemann Holm (FLA)
- Afbud: Nina Lemcke, Matthias Runge, Anne Mette Jensen, Nadine Baumann-Petersen, Marike Hoop, Karsten Weber, Annette Neumann, Gerd Pickardt, Annette Lind, Henrik Hansen, Sølvi Koch, Erik Fredens, Lasse Rodewald, Gitte Hougaard-Werner, Tine Andresen og Tanja Bethge
- Protokol: Optaget, kt

### **Dagsorden:**

1. Spørgetid for medlemmer af foreningen, jf. vedtægternes § 14, stk. 3
2. Mødet åbnes – beslutningsdygtighed, jf. hovedstyrelsens forretningsorden pkt. 7
3. Valg af dirigent
4. Godkendelse af protokollen fra den 12. maj 2026
5. Fastlæggelse af den endelige dagsorden
6. Formandens beretning v/ et medlem af forretningsudvalget
7. Amtskonsulenternes indberetninger Bilag vedlagt
8. Nyt fra SSF's udvalg
9. Folketingets besøg – redegørelse
10. Nedlæggelse/fusion af distrikter, jf. vedtægternes § 8.6 stk. 4
  - Orientering og godkendelse
11. Eventuelt
12. Lukket møde

Kirsten Vognsen Weiss byder alle hjerteligt velkommen.

Sang: Julies sprog

Kirsten Vognsen Weiss åbner mødet.

### **1. Spørgetid for medlemmer af foreningen, jf. vedtægternes § 14, stk. 3**

Ingen spørgsmål.

### **2. Mødet åbnes – beslutningsdygtighed, jf. hovedstyrelsens forretningsorden pkt. 7**

Kirsten Vognsen Weiss beder alle dem, der er beslutningsdygtige om at række hånden i vejret. MR tæller 20 delegerede, mødet er beslutningsdygtigt.

### **3. Valg af dirigent**

Kirsten Vognsen Weiss foreslår Kirsten Futtrup som dirigent. Der er ingen indvendinger, og dermed er hun valgt. Dirigenten takker for valget.

### **4. Godkendelse af protokollen fra den 12. maj 2026**

Dirigenten spørger, om der er bemærkninger til protokollen. Der er ingen bemærkninger. Protokollen er dermed godkendt.

### **5. Fastlæggelse af den endelige dagsorden**

Dirigenten spørger, om der er forslag til ændringer af dagsordenen eller tilføjelser. Det er ikke tilfældet. Mødet fortsættes i henhold til den udsendte dagsorden.

### **6. Formandens beretning v/ et medlem af forretningsudvalget**

Kirsten Vognsen Weiss læser beretningen højt. Hun gør opmærksom på, at den er skrevet i jeg-form, og at det derfor ikke er hende, men Gitte Hougaard-Werner, der er fortællerstemmen i beretningen:

Kære alle

Lasse og jeg er, som I alle ved, forhindret i at deltage i aften på grund af Folketingets orienteringsrejse til Sydslesvig, hvor vi sammen med Generalkonsulatet er værter i dag og i morgen. Detaljer vil I kunne læse om i avisen og høre om i min næste beretning. Jeg er derfor meget glad for, at Kirsten Vognsen Weiss vil læse min forberedte beretning op for jer og i øvrigt vil lede gennem mødet sammen med ordstyreren. Både Lasse og jeg beklager ikke at kunne være til stede, men er sikre på, at mødet er i de bedste hænder.

### **Årsmøderne 2026**

Siden sidste hovedstyrelsesmøde har vi fejret de sydslesvigske Årsmøder. Og hvilket fest blev det! Vejret var med os i år, med meget få undtagelser om fredagen, og rundt omkring i Sydslesvig gik Dannebrog til tops, og der blev festet, hygget, snakket, sunget og lyttet til taler og hilsner.

Jeg vil særligt fremhæve ungdomstalerne, der ikke bare forholdt sig til årets motto om friheden til at være nogen, men også satte det i perspektiv i forhold til deres liv som ung i mindretallet. Jeg fornemmede, at der var stor enighed om, at frihed ikke kan stå alene, men følges af ansvar, tillid, værdier og forpligtelse.

Tusind tak til jer alle – det var en berigelse at lytte til og tage del i.

Flere steder blev der udover alt det traditionelle med stor succes prøvet små nye tiltag af og friluftsmøderne var ligeledes godt besøgte og viste både udadtil, at vi er mange, og vi holder ved, mens det også bekræftede os selv i, at fællesskabet betyder noget. Ingen er alene – og sammen er vi stærke. Det giver en ekstra saltvandsindsprøjtning til hverdagens arbejde og de frivillige indsatser.

Der skal lyde en stor tak til alle gæster både fra nord og syd, til Grænseforeningen for at tilbyde en gratis bustur til Årsmøderne, så mange fik set og oplevet mindretallet, til FDF for spil og afslutningskoncert på Søndertorv, til alle øvrige optrædende samt til alle frivillige, hjælpere, deltagere og alle de ansatte, der nærmest arbejdede i døgndrift for at skabe gode rammebetingelser for årsmøderne. I var alle med til at gøre weekenden til en stor folkefest for danskheden i Sydslesvig. Jeg vil også rose Flensborg Avis for en god dækning af årsmøderne både i papiravisen og på nettet op til, under og efter årsmøderne.

Til sidst vil jeg huske jer alle på, at der er evalueringsmøde på Flensborghus den 18. juni 2026 kl. 18.30. Kom og vær med, del jeres oplevelser og kom med konstruktive tilbagemeldinger til årsmødeudvalget.

### **Foreningsudvikling**

Vi er midt i en proces omkring udvikling og fremtidssikring af vores forening særligt med henblik på bestyrelsesarbejdet. En spændende proces.

På Folkemødet var vi til en debat om "Frivillighed: "Hvem tager stafetten i bestyrelsen". En interessant og relevant debat set med sydslesvigske øjne. Det var i princippet rart, at de udfordringer og tanker vi gør os, er de samme som nord for grænsen, idet der gennemgående blev berettet om, hvor svært det er at finde en formand eller en kasserer til en lokalbestyrelse med henblik på ansvar, økonomi og årelang forpligtelse.

Samtidig blev der diskuteret, at generationsskiftet i bestyrelserne kan være svært både i forhold til at give plads til nye unge bestyrelsesmedlemmer, men også til at få yngre medlemmer til at gå ind i det frivillige engagement og finde overskud til dette arbejde. Begrebet yngre omfattede aldersgruppen 30-45-årige. Som mulige tiltag blev der nævnt nogle af de ting, vi også har drøftet såsom arbejdsgrupper, interessebaserede og afgrænsede opgaver, muligheden for at fjerne noget af det administrative arbejde over på ansatte og anvendelse af engagement-trappen. Her menes blandt andet at starte med at være frivillig i en enkelt sag eller et enkelt arrangement/ event og bygge interessen for bestyrelsesarbejdet op langsomt og nedefra. Desuden blev arbejdet med rekrutteringsværktøjer nævnt og flere af slagsen eftersøgt. I forhold til rekruttering blev det fremhævet, at det var vigtigt at konkretisere, hvad bestyrelsesarbejdet indebærer, klargøre omfanget og hvilke krav der er hhv. kompetencer, der søges. Denne debat bekræftede, at vi er på rette vej og at det slet ikke står så ringe til i vores forening og omkring det frivillige engagement.

### **Danevirke Venneforening**

Den 21. maj havde en engageret gruppe omkring Anke Spoorendonk og Henrik Becker-Christensen inviteret til møde på byggepladsen i Danevirke med henblik på at oprette en støtteforening for museet. Det var en stiftende generalforsamling for den nye venneforening med valg af en bestyrelse og gennemgang af de nye vedtægter. Bestyrelsen består udover af formand Anke Spoorendonk og næstformand Henrik Becker-Christensen af bestyrelsesmedlemmerne Tanja Bethge, Thomas Wegener Friis og Kristian B. Arentsen. Støtteforeningen har allerede en del medlemmer, og ved henvendelse til Lars Erik Bethge er det altid muligt at melde sig ind, hvis man vil støtte museet og dets arbejde, hvilket er i SSFs interesse.

## **Arrangementer siden sidst**

Jeg vil lige fremhæve nogle af de ting, der udover årsmøderne og andre arbejds møder har været i kalenderen siden sidste Hovedstyrelsesmøde.

- **Mindretalsrådet i Berlin fra den 18.-20. maj**

Fra den 18. – 20. maj var Lasse og jeg i Berlin, hvor vi blandt andet deltog i Sommerempfang i Landesvertretung Schleswig-Holstein, Parlamentarisches Frühstück i Forbundsdagen med inviterede forbundsdagsmedlemmer med diskussionspunkterne "mindretallene i grundloven" og et forslag til en "Entschliessungsantrag", da den sidste er tilbage fra 2017 og en sådan vil føre til en vigtig debat om mindretal i forbundsdagen og punkter, man ønsker gennemført. Efterfølgende afholdt vi Mindretalsrådsmøde.

- **Ehrenbürgerin des Landes Schleswig-Holstein**

Jeg havde den store ære at være inviteret til fejring og udnævnelse af Kirsten Bruhn til Ehrenbürgerin des Landes Schleswig-Holstein den 26. maj. Kirsten Bruhn er Para-Schwimmerin og har vundet utallige medaljer. Efter endt karriere har hun været ambassadør for inklusion og handicapsport. Kirsten er først den 10. borger, der har fået denne udnævnelse, den 2. kvinde efter Heide Simonis og den første Ehrenbürgerin Daniel Günther har udnævnt. Det var fornemt, at SSFs formand var inviteret med til dette meget flotte arrangement med mulighed for at hilse på vores nye Ehrenbürgerin og selvfølgelig på ministerpræsidenten og andre ministre såsom min bordherre Claus Ruhe Madsen.

- **Grundlovsmøde på Rødding Højskole**

Den 5. juni var jeg inviteret til at holde grundlovstale på Rødding Højskole. Et stort udendørs-arrangement, der ligner vores større årsmødefester.

Højskolen havde i talerrækken valgt at fokusere på rigsfællesskabet og Sydslesvig, så der var en taler fra Færøerne, en fra Grønland og så undertegnede. Jeg valgte i min tale at fremhæve folkefællesskabet, oplysning, frihed og ansvar, vores demokrati og ikke mindst Bonn-København-Erklæringerne som vores grundlov og ønsket om optagelse af de 4 mindretal i den tyske grundlov. Det var en fin måde at oplyse om mindretallet og styrke vores bånd til Danmark.

- **Folkemødet på Bornholm**

I sidste uge deltog en mindre delegation fra Sydslesvig i Folkemødet på Bornholm. For første gang havde vi ikke et Sydslesvigtelt, hvor vi kunne have egne debatter og mulighed for konstant oplysning om mindretallet og vores arbejde. Det gør selvfølgelig lidt ved synligheden, men til gengæld fik vi rig lejlighed til at deltage i andre debatter, lytte, blive klogere, og når lejligheden bød sig, komme med den sydslesvigske vinkel og indspark til debatterne.

Deltagerne havde vores SSF-t-shirt på i enten blå, hvid eller rød og vi oplevede ofte at blive spurgt til, hvor vi kom fra – så oplysning fandt sted bare på en anden måde – og nok uden, at man kan måle den.

Jeg deltog selv i en debat om folkefællesskabet, en samtale mellem en repræsentant fra Grønland, en fra DUF (dansk ungdomsfællesråd) og undertegnede modereret af Grænseforeningens formand Mirco Reimer-Elster. En fin debat om forskelle og ligheder samt gensidig opbakning og forståelse.

Senere var jeg med til at runde Folkemødet af med en syngende evaluering, hvor jeg valgte en sang og skulle forklare sangvalget og oplevelserne på folkemødet. Her benyttede jeg selvfølgelig lejligheden til at fortælle om mindretallet. Det gjorde alle øvrige deltagere fra Sydslesvig også rundt omkring på hele folkemødet og deltog i mange debatter i løbet af dagene.

Desuden fik Lasse og jeg hilst på en del politikere, heriblandt Henrik Frandsen, som bliver Folketingets nye formand til oktober. I den anledning inviterede vi ham til Sydslesvig og udtrykte vores glæde ved, at Folketingets formand allerede har kendskab til det danske mindretal og har rødder i det sønderjyske.

Flere festlige indslag som Melodigrandprix, Matadorquiz og Nordisk dans måtte heller ikke mangle – ved sidstnævnte arrangement deltog over 100 mennesker, hvor blandt andet Rasmus og Jørn var blandt de ældste deltagere.

Hvordan vores fremtidige deltagelse i Folkemødet skal se ud, har vi endnu ikke evalueret på, for først må vi lade de mange indtryk og tanker bundfælde sig og så kan vi tage stilling til næste års folkemøde på Bornholm.

- **Afskedsreception for Hinrich Jürgensen**

I går, mandag den 15. juni 2026, deltog jeg i BDNs tidligere formand Hinrich Jürgensens afskedsreception og hilste samtidig på den nye formand Stephan Kleinschmidt. Jeg var blevet bedt om at komme med en lille tale på mindretallets og egne vegne, hvilket jeg gerne gjorde. Forud for receptionen havde jeg sagt ja til at medvirke i et program på DKsyd Grænselandets tv-kanal om det tyske mindretal og Hinrich. Det var en flot og stor reception med en fornem talerrække. Receptionen blev afholdt på Knivsberg.

## **Afslutning**

Kære alle, det var ordene for i aften. Jeg ønsker jer alle et fortsat godt og konstruktivt møde og en rigtig god sommertid – vi ses online den 7. juli for dem, der har tid, lyst og behov.

Kirsten Vognsen Weiss spørger Lis Jessen, om hun har lyst til at fortælle om sine oplevelser på Bornholm.

Lis Jessen fortæller, at det først og fremmest var rigtig hyggeligt. Hun synes også, at det var spændende både at deltage i de diskussioner, der var rundt omkring, og at lytte til foredragene og komme i dialog efterfølgende. Der var en del formidlingsredskaber, som hun skrev ned og tog med hjem.

Blandt andet nævner hun en quiz fra Arla. Hun blev lidt overrasket over, at netop Arla kunne inspirere hende, men de havde et skab med en quiz og tidstagning, som hun tog billeder af. Det var meget inspirerende, og hun kan godt forestille sig noget lignende til en Sydslesvig-quiz, som kunne bruges på dansk og måske også på tysk ved Norden Festival i Slesvig.

Hun deltog også i bingo med flere foredragsholdere, hvilket hun fandt meget spændende. En meget underholdende vært styrede bingoen med en bingomaskine, mens fire-fem foredragsholdere fortalte om net-kriminalitet. Emnet berører ikke direkte SSF, men selve formidlingsformen var interessant. Deltagerne skulle lytte til foredragene, fordi der indgik tal, som skulle findes på bingokortet. Da der

samtidig var mulighed for at vinde noget, var der helt stille, og alle lyttede opmærksomt. Hun oplevede selv, at hun ikke kun lyttede efter tallene, men faktisk fik meget ud af foredragene. Det var spændende at opleve, hvordan man på den måde kunne skabe opmærksomhed uden småsnak.

Det var også interessant at lytte til både minoritetsdanskere og bindestregsdanskere, og høre om deres syn på identitet. Nogle forsøgte at sætte identitet ind i et diagram og forklare, hvor dansk man er, eller om ens børn er lige så danske som deres klassekammerater. Der blev argumenteret for, at man ikke kan være både 100 procent det ene og 100 procent det andet, og at identiteten derfor må deles op. Det er hun ikke enig i, men det var spændende at lytte til dialogerne og diskussionerne om, hvordan man opfatter sin identitet forskelligt. Det var tankevækkende. Som tidligere elevambassadør kom hun også til at reflektere over sin egen historie og baggrund. Det gav anledning til eftertanke og refleksion, hvilket jo altid er godt.

Jørn Fischer fortæller, at han har været med til Folkemødet både med og uden Sydslesvig-telt. Han understreger, at alle er velkomne til at kontakte ham eller de øvrige deltagere for at få uddybet deres oplevelser og synspunkter.

Han fremhæver, at modellen i år naturligvis har betydet, at sydslesvigerne i højere grad blev en del af helheden, men samtidig var synligheden mindre. Gruppen var synlig med SSFs t-shirts og deltog aktivt i debatterne, og flere spurgte ind til logoet og baggrunden. Alligevel manglede der et fast oplysningssted.

Personligt fik han meget ud af modellen, fordi den gav mulighed for frit at deltage i debatter og arrangementer. For fremtiden kunne han dog godt tænke sig en mellemvej. Han nævner en idé, som han vil drøfte med forretningsudvalget, hvor man deltager med et mindre telt uden de store ekstraomkostninger, som tidligere har været forbundet med eksempelvis det sønderjyske kaffebord. Teltet skulle fungere som et synligt informationspunkt, bemandet af én til to personer ad gangen, mens andre kunne deltage i aktiviteter rundt omkring på Folkemødet. Det ville være en god hybridmodel, hvor man både er synlig og samtidig har frihed til at deltage i Folkemødets aktiviteter.

Han mener ikke, at man skal tilbage til den helt store model, men at årets model gav lidt mindre værdi for foreningerne. Derfor ser han en mellemvej som den bedste løsning. Han understreger og er overbevist om, at SSF fortsat skal deltage i Folkemødet. Det er vigtigt at være synlig, ligesom ved Kulturmødet på Mors og på Rejsemessen i Herning. Der er tale om forskellige målgrupper, som det er vigtigt at oplyse om det danske mindretal i Sydslesvig.

Rasmus Meyer fortæller, at det var spændende at opleve Folkemødet på en anden måde i år. Normalt står deltagerne i Sydslesvig-teltet, hvor folk kommer forbi, og man fortæller om mindretallet. Det betyder, at man fortæller den samme historie mange gange, hvilket jo er fint og vigtigt, men i år var situationen anderledes.

Da der ikke var et telt, var man nødt til at være mere opsøgende. Han deltog i en række debatter, hvor han aktivt blandede sig i diskussionerne. Det var spændende og givende, dog kræver det, at man er typen, der tør tage ordet og har holdninger til mange forskellige emner. Det var meget inspirerende – han fik mange nye indtryk og idéer, som han kunne bruge og tage med hjem. Derfor kan han også godt se perspektiverne i en hybridløsning.

Folkemødet rummer to vigtige elementer – dels handler det om at oplyse andre om mindretallet, dels handler det om at få indblik i, hvad der rører sig i Danmark, og tage den viden med hjem, så den kan komme foreningerne til gode. Hvis det er muligt at kombinere de to formål i en fremtidig model, vil det være en rigtig god løsning.

Dirigenten spørger, om der er flere bemærkninger eller spørgsmål. Det er ikke tilfældet.

## **7. Amtskonsulenternes indberetninger. Bilag vedlagt**

Kay von Eitzen, amtskonsulent for SSF Flensborg By, vil ikke remse op, hvad der står i beretningen.

I Flensborg har man stabile forhold, men der er også udfordringer, især når det gælder det frivillige arbejde. Det er første gang, at et distrikt er kommet under forvaltning hos sekretariatet, endda byens største distrikt med rundt regnet 800 medlemmer, som p.t. ikke har en bestyrelse.

Det vakte interesse og måske også lidt forskrækkelse i andre distrikter, hvor der også har været lidt vaklen, og hvor man har haft svært ved at finde kandidater til især formands- og kassererposterne. Der var stor opmærksomhed på, at man i hvert fald skal finde en bestyrelse, fordi man så har delegerede til landsmødet og til bygeneralforsamlingen og dermed er med til at bestemme, hvordan vejen fremadrettet skal gå.

Det er noget af det vigtigste, som bystyrelsen har beskæftiget sig med. Bysekretariatet bakkede op om et møde om fremtiden for det frivillige arbejde, hvor alle frivillige i SSF Flensborg By var indkaldt. Det drejede sig om rundt regnet 80 personer, lige fra bestyrelsesmedlemmer og revisorer til andre aktive folk.

Som det ofte er i et demokrati, deltager ikke alle, og der kom 21. Først tænkte man lidt "ups", fordi man havde håbet, at mindst halvdelen ville komme. Alligevel fik man en fantastisk aften. Mødet blev faciliteret af forenings- og kommunikationskonsulent Katja Domeyer. Først fik man de højtflyvende tanker og luftkasteller frem, og derefter pillede man det ned igen og kom frem til nogle realistiske mål.

Det førte i sidste ende til, at man kunne aflevere en indstilling til forretningsudvalget omkring en ønsket vedtægtsændring med input fra basis og fra distrikterne. Det er måske noget af det mest bemærkelsesværdige, man har arbejdet med.

Flensborg er en forholdsvis stor by, og man kan næsten vælte sig i arrangementer, fordi alle er til stede – biblioteket, SdU og mange foreninger. Der er lys i forsamlingshusene og på skolerne hver aften. Det er selvfølgelig meget komfortabelt, men det fører også til, at folk måske ikke længere er så nært knyttet til det distrikt eller den bydel, de bor i. Det kan man mærke, når man efterhånden er nede på syv distrikter. Der har jo været mange flere. Allerede dengang han selv var distriktsformand, lød spådommen, at der om få år kun ville være to distrikter tilbage. Man kunne godt være tilbøjelig til at sige, at det måske er den vej, det går – at man får færre distrikter og større enheder.

Man lægger også mærke til, at medlemmer besøger arrangementer andre steder. Når tilbuddet er godt, spørger man ikke, om det er i Sporskifte eller Sanct Jørgen-Mørvig. Det skal bare være spændende. SSF-medlemmer er velkomne overalt og han ønsker sig, at flere også fandt vejen ud til de andre amter. Der er ligeledes spændende ting at opleve andre steder end i Flensborg.

Men som sagt betyder udviklingen også, at ikke alle føler sig helt bundet til deres eget distrikt længere, og derfor er det blevet lidt mere besværligt at finde nye kandidater.

I næste uge afholder man en ekstraordinær generalforsamling i det store distrikt Centrum-Duborg-Vest, som er under forvaltning. Ønsket er at give det en chance til. Der er selvfølgelig kritikere, som mener, at man bare skal gå ud og ringe på dørklokker og finde folk, men så nemt er det jo ikke. Det ved vi alle sammen.

Sven Nielsen, repræsentant for SSF Flensborg Amt, har ikke andet at tilføje end det, der fremgår af beretningen.

Lars Petersen, amtskonsulent for SSF Sydtønder Amt, fortæller, at der er stor forskel på land og by.

I Flensborg lever man nærmest i et overflødhedshorn, som man kan plukke af i dagligdagen, uden endda at være medlem af SSF. Man kan bare tage del i det hele. Ude på landet er det anderledes. Her er man i højere grad fælles om oplevelsen af at være en del af mindretallet, og enhederne er væsentligt mindre. På grund af det oplever han også, at folk ofte er mere engagerede end i en stor by, hvor mængden af tilbud og mennesker er større.

Han oplever det særligt, når han kommer ud på øerne, hvor "ø-modussen" nærmest virker dobbelt. På en ø er man nødt til at arbejde sammen. Hvis ikke man gør det, overlever man ikke. Den samme tankegang genkender han mange steder på landet. Der er vitterligt forskel på, om man befinder sig langt ude på landet eller i centrum. Behovene er forskellige, og vilkårene er forskellige.

Peter Hansen, amtskonsulent for SSF Amt Sydvest, fremhæver, at beretningen lige er skrevet, og at det er dejligt, at den kan fremlægges nu.

Han har ikke meget at tilføje i forhold til det, der står i beretningen. Dog fortæller han, at man på grund af den vigende tilslutning er begyndt at arbejde mere med tilmeldingsfrister. På den måde kan man tage højde for deltagerantallet og sende dem afsted, der har tilmeldt sig. Det er bedre at betale for en bus til dem, der faktisk ønsker at deltage, end at betale for aflysninger. Det skal ikke gå ud over dem, der gerne vil med.

Jørn Fischer tilføjer, at hvis man ikke finder en bestyrelse, betyder det ikke nødvendigvis, at aktiviteterne går i stå.

Han konstaterer, at den idé, som Kay von Eitzen var inde på omkring andre bestyrelsesmodeller, allerede er begyndt at vise sig lidt i Frederiksstad, hvor man p.t. ikke har en fungerende bestyrelse. Alligevel har en flok mennesker fundet hinanden, som er fuldt i gang med at forberede Skt. Hans-festen. Der kan godt være arrangementer og aktiviteter, man kan tilbyde, selv om der ikke sidder en bestyrelse. Der er muligheder, og selvfølgelig må man se, hvad der kommer ud af diskussionen om vedtægtsændringerne.

Peter Hansen bemærker, at sandheden er, at det er personale fra skolen og børnehaven.

Jørn Fischer svarer, at det ikke kun er dem.

Tim Frogier de Ponlevoy, vikarierende amtskonsulent for Gottorp Amt, roser den nye beretningsform, som Dansk Generalsekretariat har udarbejdet. Han har ikke lært den gamle form at kende, men den nye har hjulpet ham meget med at navigere rundt i emnerne, fordi han kunne håndplukke nogle emner.

Ligesom hos de andre amter er udviklingen ikke så markant, hverken hvad angår medlemmer, bestyrelsesmedlemmer eller lignende. Der er ingen særlige udsving, hverken i negativ eller positiv retning. Ude i distrikterne er der bestyrelser i alle distrikter, men næsten alle fortæller, at de kommer til at møde udfordringer i den nære fremtid.

Der kommer et generationsskifte, og ikke alle distrikter kommer til at overleve lige så godt som andre. Det er i hvert fald en mærkesag i hans beretning. Han mener, at der må tages fat på emnet hurtigst muligt i samarbejde med amtsstyrelsen, distrikterne og bestyrelserne. Man bør sætte sig sammen og tænke over udfordringerne – ikke som en strukturdebat, men måske med en lidt mere kreativ og positiv tilgang, hvor alle kan få en form for ledetråd med hjem til deres distrikter for at kunne arbejde videre med udfordringerne, enten selvstændigt eller i andre tilfælde sammen med andre.

Lis Jessen, repræsentant for SSF Gottorp Amt, har opfattet det sådan, at det for det meste er de distrikter, som ikke har en skole eller en børnehave, der oplever udfordringer.

Samtidig har hun i Treja distrikt, hvor hun selv er aktiv, en fornemmelse af, at der er medlemmer, som geografisk egentlig ville høre til et andet distrikt, men som aktivt har valgt et skoledistrikt, fordi de gerne vil deltage i de arrangementer, der er knyttet til skole og børnehave. Hun nævner som eksempel, at hun har en del medlemmer fra Isted-Jydbæk, fordi der i Treja er familiearrangementer, og fordi det er tæt på deres skole og børnehave.

Hun tror derfor, at distrikter som Isted-Jydbæk, der ikke selv har den tilknytning til skole eller børnehave, har det rigtig svært. Samtidig har hun på generalforsamlinger, blandt andet i Bøglund, oplevet en forventning om, at andre kommer og banker på dørene for dem.

Derfor mener hun, at det kunne være en god idé med en fælles mødestruktur eller dialogform, som kan støtte de distrikter, der står med disse udfordringer.

I pædagogikken arbejder man med vækstmodellen, som har en bevidst positiv tilgang. Her begynder man med at se på, hvad der faktisk fungerer godt og det hjælper nogle gange med at få øje på, at der er aktiviteter og ressourcer i et distrikt, selv om man måske oplever udfordringer.

Derefter ser man på udfordringerne, mulighederne, løsningerne og de konkrete aftaler. Netop aftalerne er en vigtig del af modellen. Det ville være værdifuldt at have en fælles dialogmodel, som distrikterne kan bruge, når de har behov for støtte og sparring.

Dirigenten takker for de gode betragtninger. Det er et meget mangfoldigt område, og forholdene er meget forskellige. Derfor er det godt at høre de forskellige input.

Dorthe W. Salchow, amtskonsulent for Rendsborg-Egernførde Amt, fortæller, at der allerede i beretningen er nævnt, at man for første gang i hendes tid har oplevet en nedlæggelse af et mindre distrikt. Det var en gruppe medlemmer med en høj gennemsnitsalder, som heller ikke havde noget tilhørsforhold til andre institutioner og lå isoleret i forhold til skoler, børnehaver eller andre foreninger.

Derfor var der reelt ikke nogen mulighed for at fortsætte, også fordi der ikke blev fundet nogen, som kunne føre arbejdet videre – gennemsnitsalderen var simpelthen for høj.

Der har også været udfordringer i Egernførde med en bestyrelse, som ikke har så meget overskud. Alle arbejder, og formanden arbejder i Danmark og har også nattevagter og andre forpligtelser. Det, der dog kan mærkes, når sådan noget sker, er, at der også begynder at ske noget hos andre. Efter noget tid kommer der pludselig folk og spørger til arrangementer og efterlyser aktiviteter, der tidligere har været gennemført. Når svaret så er, at bestyrelsen ikke kan løfte opgaven, kommer der initiativer fra andre, måske folk fra børnehaven eller andre engagerede, som kan få noget op at stå. Sekretariatet hjælper og støtter op om det, alt efter, hvilket arrangement der er tale om, blandt andet ved at sørge for, at invitationerne kommer ud til medlemmerne.

Der opleves også, at der, hvor der er minus, kan der komme noget plus ud af det. Selvfølgelig kan man se på tallene, at der har været færre arrangementer og færre deltagere, men i sidste ende betyder det måske også, at der skal være flere til at løfte aktiviteterne. Dog er flere arrangementer ikke nødvendigvis det, der er brug for. Det handler om at finde de arrangementer, som medlemmerne faktisk har lyst til at deltage i.

Sekretariatet har også en stor opgave i forbindelse med open air-mødet under årsmøderne i Egernførde. Tidligere var det en stor bestyrelse, der fik arrangementet op på det niveau, det har i dag, men lige nu er der ikke en bestyrelse, som alene kan løfte den opgave.

Når det gælder tilhørsforholdet til skoler og institutioner, må det konstateres, at nogle distrikter ikke er så heldige. Omvendt kan der, hvor fællesskaberne fungerer godt, løftes rigtig mange ting, og det ses i de fleste af amtets distrikter.

Fremadrettet kan det godt være, at der på langt sigt bliver færre distrikter. Det er en reel mulighed, og det behøver ikke nødvendigvis at være noget dårligt. Hun kommer dog i tanke om et distrikt, hvor det ville være rigtig ærgerligt. Distriktet i Holtenå kan måske få problemer om nogle år. Her er gennemsnitsalderen også høj, og der er heller ikke noget nært tilhørsforhold til skole eller andre foreninger – bortset fra SSW. I distriktet har der i årtier været et fantastisk mindretal. Det har ikke været så stort, men det har været stærkt og meget dansk. Det har blandt andet været med til at åbne en skole, og der ligger en stor historie i det distrikt. Derfor kunne det være ønskeligt, at det også fremover i en eller anden form kan fortsætte.

Jørn Fischer takker amtskonsulenterne for deres indberetninger. Han fremhæver, at det er utrolig vigtigt at komme væk fra den mørke og negative synsvinkel med faldende medlemstal, manglende kandidater til bestyrelserne og arrangementer, der ikke kører som ønsket. Hvis det er det budskab, der sendes ud, får ingen lyst til at engagere sig.

I stedet bør fokus være på, at der er tale om en ny tid med nye udfordringer, men også mange positive eksempler. Nogle ting fungerer måske ikke længere som før, men så må der prøves noget andet. Han peger blandt andet på de tanker om nye bestyrelsesmodeller, som Kay von Eitzen nævnte, som gode initiativer.

Det hjælper ikke at brokke sig. Udfordringerne er der, og de gælder ikke kun SSF, men stort set alle foreninger. Det, der virker i dag, virker måske ikke nødvendigvis i fremtiden, og derfor er der brug for idéer til, hvad der kan gøres anderledes.

Som eksempel nævner han Lis Jessen, der kommer med enkle og konstruktive idéer om at samarbejde på tværs og knytte arrangementer sammen. Han nævner også Ejder Viking som et godt eksempel på et arrangement, der kan tiltrække nye forældre.

Han opfordrer alle til at bevæge sig væk fra den negative tilgang og i stedet fremhæve, at SSF er en stærk forening med mange gode og aktive mennesker i alle aldre. Nogle gange handler det blot om at prikke til folk og spørge, om de har lyst til at være med.

Kirsten Vognsen Weiss takker alle amtskonsulenter for det store arbejde, der ligger i at skrive beretningerne. Hun ved godt, at man nogle gange kan have på fornemmelsen, at der ikke er nogen, der gider læse dem, fordi det ofte er sådan nogle dokumenter, der bliver skrevet og derefter arkiveret et eller andet sted.

Hun giver Tim Frogier de Ponlevoy ret i, at den nye og mere overskuelige måde at præsentere stoffet på har gjort det lettere at se det kæmpe arbejde, amtskonsulenterne lægger i deres daglige arbejde. Det viser, at de ikke bare er ansatte, men også lever mindretallet. Det skal de have en stor tak for.

Forsamlingen klapper.

Kirsten Vognsen Weiss fortæller, at hun også har været glad for de emner, amtskonsulenterne har fremhævet, blandt andet forskellene mellem land og by, som man godt ved findes. SSF er jo ikke kun det ene eller det andet, men rummer mange forskellige virkeligheder, og derfor kan det nogle gange være svært at samle det hele. Netop derfor er det godt at få disse perspektiver frem.

Hun var også rigtig glad for den tilgang, Peter Hansen beskrev, nemlig at sende dem afsted på ture, som gerne vil med. Så finder man en mindre bus og gør det på den måde.

I forhold til generationsskiftet tillader hun sig en lidt gråhåret tilgang. Det er ikke første gang, at den diskussion dukker op, og alligevel er mindretallet her stadig. Hun henviser til den gamle sang: "For de gamle, som faldt, er der ny overalt." Det kan godt være, at de nye gør tingene på en anden måde, end tidligere generationer ville have gjort, men de er der. Måske kan de ikke altid ses lige nu, fordi de er optaget af familie, børn, arbejde og andre ting, men de skal nok komme. SSF er en god forening, og nogle mennesker tager også pauser undervejs i livet. Når børnene bliver større, eller arbejdspresset letter, kommer de tilbage igen.

Tanken om ledetråde eller et slags manuskript er et godt input oven i de forslag, der allerede er kommet frem. Og så selvfølgelig, at minus kan blive til plus – det er en af de ting, der skal holdes fast i.

Dette har været en af de rigtig gode gennemgange af amtskonsulenternes hverdag og deres indsats for foreningen og hun vil derfor gerne sige tusind tak.

Dirigenten spørger, om der er flere, der ønsker at få ordet. Det er ikke tilfældet.

## 8. Nyt fra SSF's udvalg

Dirigenten spørger, om der nyt fra udvalgene.

Lisbet Mikkelsen Buhl har ikke nyt at fortælle fra Teater- og koncertudvalget siden sidste møde.

Lill Antonia Magill takker på udvalgets vegne for de gode årsmøder i år og håber, at se rigtig mange til evalueringsmødet på Flensborghus den 18. juni 2026 kl. 18.30.

Vajka Thomsen har ikke nyt fra kulturudvalget.

## 9. Folketingets besøg – redegørelse

Kirsten Vognsen Weiss fortæller, at grunden til, at hun var lidt forsinket, var, at hun kom direkte fra Stændersalen, hvor hun har været sammen med nogle meget interesserede Folketingsmedlemmer. Det er en god, lille og hyggelig flok på omkring 20 personer plus det faste følge, som plejer at være med.

Gruppen har i dag været ved Istedløven, på Generalkonsulatet, på A. P. Møller Skolen, på Danevirke Museum og i Stændersalen, og nu spiser de middag på Hotel Waldschlösschen.

I morgen fortsætter programmet i Flensborg med besøg på Alderdomshjemmet, Duborg-Skolen, Politigården, Flensborghus og til sidst Lyksborg Slot, hvor der igen er fælles spisning. Derefter sendes de videre til Bund Deutscher Nordschleswiger.

Lisbet Mikkelsen Buhl spørger, hvorfor gruppen skal besøge Politigården.

Rasmus Meyer svarer, at ønsket især er kommet fra Generalkonsulatet på grund af stedets historie. Politigården spillede blandt andet en vigtig rolle i forbindelse med afstemningen i 1920. Derudover kommer Hans-Christian Davidsen, kulturredaktør, og fortæller om tiden omkring Anden Verdenskrig, hvor stedet blandt andet var forbundet med anholdelsen af Dönitz og andre centrale personer.

Besøget hænger også sammen med, at én af deltagerne tidligere har hørt et foredrag af Hans-Christian Davidsen og specifikt har ønsket indslaget. Samtidig passer det godt ind i programmet og giver deltagerne en særlig oplevelse.

Kirsten Vognsen Weiss understreger, at SSF ikke betaler for besøget.

Rasmus Meyer tilføjer, at der oprindeligt skulle have deltaget flere Folketingsmedlemmer, men at blandt andet dannelsen af en ny regering førte til en række afbud. I sidste ende er det især nye folketingsmedlemmer, der deltager, og fra hvert parti er der repræsentanter med. De virker meget interesserede. Søren Gade deltager også, og der er desuden medlemmer, som er nye i Sydslesvigudvalget.

Det er positivt, at de er kommet, og der er grund til at glæde sig over alle, der viser interesse for Sydslesvig. Der har været tanker om at gennemføre et lignende besøg hvert andet år, men det må tiden vise. Det ville dog være en fordel, da sådanne besøg kun er en gevinst for Sydslesvig. Det er et godt initiativ fra Folketinget og Generalkonsulatet, som også står bag invitationen. Hvis nogen

møder deltagerne, opfordrer han til at tage kontakt og tale med dem. De virker meget åbne og interesserede, og politikere er jo generelt interesserede i at møde og tale med mennesker.

Kirsten Vognsen Weiss fortæller afslutningsvis, at hun blev positivt overrasket, da hun mødte gruppen i Stændersalen. Efter en lang dag var deltagerne stadig meget lydhøre og opmærksomme. Der var ingen, der sad med mobiltelefoner, og det var hun meget taknemmelig for. Det viser interesse, når man efter en lang dag stadig sidder og følger engageret med.

Dirigenten spørger, om der er flere spørgsmål eller kommentarer. Det er ikke tilfældet.

#### **10. Nedlæggelse/fusion af distrikter iflg. § 8.6 stk. 4. Orientering og godkendelse**

Dirigenten spørger, om der er nogen nedlæggelser eller fusioner, som hovedstyrelsen skal orienteres om og godkende. Det er ikke tilfældet.

#### **11. Eventuelt**

Dirigenten spørger, om der er nogen, der ønsker ordet.

Lis Jessen har et ønske om, at der i tilmeldingsprocessen i foreningen indføres et punkt, der hedder "Valgdistrikt". Især i et distrikt som Treja oplever hun, at der er en del forældre, som bor i Isted-Jydbæk, som ønsker at modtage information og reklame fra Treja. For at få det er de i dag nødt til at skifte distrikt.

Hun er derfor begyndt at spørge nye forældre, hvor de bor, og hvilket distrikt de ønsker at være tilknyttet. Baggrunden er, at hun har oplevet, at forældre har meldt sig ind, men ikke modtager den information og reklame, der udsendes i det distrikt, de faktisk ønsker at følge.

Medlemmerne modtager ikke informationer fra andre distrikter, og det er især en udfordring for distrikter, der ligger tæt på amtsgrænserne. Mange af børnenes familier kommer til at have tilknytning til A. P. Møller Skolen, og derfor giver den nuværende ordning nogle praktiske udfordringer og ekstra besvær for forældrene.

Rasmus Meyer tager forslaget med videre.

Dirigenten spørger, om der er flere bemærkninger. Det er ikke tilfældet.

Dirigenten lukker mødet.

Herefter slutter det åbne møde. Gæster forlader mødet.

Hovedstyrelsen går over til dagordenspunkt 12: "Lukket møde".

kt 25. juni 2026